

ACTA REUNIÓ – 22 de febrer de 2016

Assistents: 14

S'excusen: El P. Marcel·lí, en Ramon M. i en P. Collelldemont

1.- Fem la pregària amb dues intencions:

≈ Pels sis milions de sirians desplaçats fora de casa seva, tot fent-los costat en el seu patiment i demanant que tots plegats siguem més solidaris a l'hora d'acollir-los.

≈ Perquè Déu perdoni el desgavell actual en tants àmbits eclesials i perquè abaixem els fums i deixem de presumir d'integritat superior.

2.- Llegim l'acta de la reunió anterior, que és aprovada per unanimitat

3.- Fem una roda de comentaris sobre assumptes d'actualitat:

≈ El polèmic “Prenostre” recitat a la concessió dels premis “Ciutat de Barcelona”

≈ El silenci dels bisbes davant les escandaloses desigualtats socials, que manifesta com estan aferrats al poder i com només pensen a curar-se en salut per als seus privilegis. Un silenci que és especialment escandalós davant els casos de pederàstia

≈ L'anacrònica proposta de la “pregària per la pluja” proposada per l'arquebisbe de Barcelona.

≈ El funeral laic de la Muriel Casals

≈ Les amistats femenines de Joan Pau II

4.- En relació al tema del dia, posem en relleu les aportacions més repetides i, per tant, més estimulants:

≈ La coherència plena entre la predicació i el testimoni de Jesús. La seva aproximació al últims, fins a fer-se un d'ells i la seva sensibilitat exquisida envers el seu patiment.

≈ Enamorar-se de Jesús és un procés, llarg, progressiu i que cal enfortir malgrat les defallences

≈ Amb Jesús aprenem a fer-nos homes i dones genuïns, a fer-nos de veritat humans

≈ El despreniment; mai no porta a terme cap activitat interessada. Remarca la necessitat de la dedicació voluntària. Actualment se'n parla molt d'això i n'hi ha molts exemples, però hem de reconèixer que són massa ocasionals i poc constants i diligents.

≈ Ens fa entendre la diferència entre donar i donar-se i la sentència contundent “qui es guarda la vida avarament, acabarà perdent-la i qui la dóna sense excuses, en gaudirà plenament”.

≈ El pensament dominant és un obstacle greu perquè molts fidels es decideixin a seguir Jesús en la vida quotidiana. Molts diuen que seria meravellós de fer-ho, però resulta impossible d'aplicar-ho a la feina, a la política, a la família, a l'oci... i sovint falta valor per això pel que implica de compromís, de despreniment i de renúncies.

≈ La nostra vida hauria de ser transmissora de la fe, que només es pot encomanar amb el testimoni, però la seva interpretació depèn massa de l'ambivalència de molts gestos i dels prejudicis i interessos d'aquells que el reben. Els evangelis ens ho mostren clarament; mentre uns atribueixen els miracles a la bondat de Déu, altres hi veuen l'acció del diable.

≈ Jesús posa en primer pla la dignitat de tota persona com a fill de Déu; aquest és el fonament de tots els drets i deures que cal exercir i defensar.

≈ Ens falten punts de referència a l'abast per a una experiència comunitària. Els primers cristians sembla que els tenien, però eren molt fràgils, perquè varen durar poc. Més que com a autèntica utopia, per alguns apareix com una quimera.

≈ Cal un discerniment del que és cristià de veritat i saber destriar-ho de totes les crostes culturals que l'han anat adulterant.

5.- La propera reunió serà el dia 21 de març

Si ens sembla que la pregunta inicial ha estat resposta suficientment, podem tractar del segon punt:

Endegar una campanya per consolidar alguna de les conclusions del nostre darrer document, a fi d'avançar en les iniciatives que de veritat tenen futur.